या या 'मूर्त्तिः' अस्यादित्यस्य वा देवतान्तरस्य वा तां सर्व्वाम-
प्यभिज्ञा 'ऋग्भिः' समुत्पन्नां 'आहुः'। या या 'गतिः' देवानां
विद्यते सा 'शश्वत्' सर्व्वदैव, 'याजुषी' 'हैव' यजुषैव सम्पादिता।
यद्यत् 'तेजः' देवेषु विद्यते तत् 'सर्व्वं' 'शश्वत्' सर्वदा 'साम-
रूप्यं' ह सामैव निरूपणीयं। तदेवं सर्व्वमपीदं देवव्यवहारजातं
'ब्रह्मणा' 'हैव' देवेनैव 'सृष्टं'॥

(४) अथ चतुर्थमाह। "ऋग्भ्यो जातं वैश्यं वर्णमाहुः।
यजुर्वेदं क्षत्रियस्याहुर्योनिम्। सामवेदो ब्राह्मणानां प्रसूतिः।
पूर्व्वे पूर्व्वेभ्यो वच एतदूचुः" इति। यथा देव व्यवहारस्य
सर्व्वस्य हि वेदत्रयमेव कारणं। एवं मनुष्यव्यवहारस्यापि इति
'एतद्' 'वचः' 'पूर्व्वे' सृष्ट्यादावुत्पन्ना महर्षयः। 'पूर्व्वेभ्यः' तदा-
नीन्तनेभ्यः स्वशिष्येभ्य 'ऊचुः'॥

(५) अथ पञ्चममाह। "आदर्शमग्निं चिन्वानाः। पूर्व्वे
विश्वसृजोऽमृताः। शतं वर्षसहस्राणि। दीक्षिताः सत्रमास-
त" इति॥ २॥ सर्व्वतो दर्शनीयं महाग्निं 'चिन्वानाः' पूर्व्व-
कल्पवर्त्तिनो वर्त्तमानस्य विश्वस्य स्रष्टारः, 'अमृता' देवाः, 'दी-
क्षिताः' सन्तः लक्षसङ्ख्याकान् संवत्सरान् सत्रमन्वतिष्ठन्॥

(६) अथ षष्ठमाह। "तप आसीद्गृहपतिः। ब्रह्म ब्रह्मा-
भवत् स्वयम्। सत्यꣳ ह होतैषामासीत्। यद्विश्वसृज आस-
त" इति। 'तप' आदि शब्दाः तदभिमानिदेवतावाचकाः।
तस्मिन् विश्वसृजां सत्रे तपः 'गृहपतिः' यजमानेषु मुख्यः
'आसीत्'। 'ब्रह्म'मन्त्रजातं ब्रह्माख्यऋत्विग् 'आसीत्'। 'यत्'